

Izdavač Oslobođenje, Sarajevo

Glavni i odgovorni urednik Faruk Borić

Redakcijski kolegij Dženana Karup-Druško
Dragan Stanojlović
Amer Tikveša

Novinari Nisvet Džanko
Gordana Katana
Jasmin Ligata
Alen Mujkanović
Tamara Nikčević
Almir Šećkanović
Faruk Šehić

Lektor Emil Prutina

Fotografija Dženat Drešković

Karikatura Mirza Ibrahimpašić

DTP Oslobođenje

Direktor Nedžad Šadić

Marketing 033/472-899
033/276-968
033/276-988

Fax: 033/472-901

E-mail: marketing@oslobodjenje.ba

Štampa Unioninvestplastika dd,
Semizovac bb

Rješenjem Ureda za informiranje Vlade RBiH list je upisan u evidenciju javnih glasila pod rednim brojem 245, dana 3.9.1992. Rukopisi, diskete i fotografije se ne vraćaju. List izlazi sedmično. Dani su dobitnik nagrade za najbolje novine u Bosni i Hercegovini 1993. od strane Saveza novinara BiH, nagrade Fonda "Otvoreno društvo BiH" 1995, međunarodne nagrade "Olof Palme" za 1998.

Adresa Džemala Bijedića 185, Sarajevo;
tel. 033/ 276-900.
e-mail dani@oslobodjenje.ba

VIDIMO SE 2014.

Ljudi u ovoj zemlji mogu se podijeliti na optimiste i one upućene. Mnogo puta projekcija vlastitih želja u kombinaciji sa informacijama iz dobro upućenih izvora okonča razočarenjem. Postoje ljudi kojima je posao da guraju naprijed, pokušavaju stvoriti pozitivnu energiju, animirati javno mnijenje da bude odlučnije u traženju svojih zahtijeva od političara. Takav je visoki predstavnik Valentin Inzko, koji je u prošlom broju *Dana* širio optimizam, nagovještavajući da, bez obzira na neuspjeh u Brčkom, postoje i pomaci, kao što je, naveo je šef OHR-a, približavanje stavova Lagumdžije i Dodika.

Novinari su ti koji su nerijetko prelazili granice izvještavanja i, u skladu sa svojim osobnim uvjerenjima, favorizirali određene ideje. Nema tu nikakve posebne drame: politika medija postoji svugdje, od *New York Timesa* do *El Paisa*, od CNN-a do Al Jazeera. Mediji u Bosni i Hercegovini su tako i favorizirali i rušili, u skladu sa uređivačkom politikom, postavljali se spram svakog političkog pitanja, ali je, osim nečasnih izuzetaka, svakom stalo da se vlast formira na svim nivoima i što prije, te da se krene u rješavanje nagomilanih poslova, počevši od EU integracija, do ekonomskih problema.

Prije optimističnog Inzka, Dragan Čavić, današnji politički autsajder i stari cinik nagovijestio je ono što je u ovim *Danima*, u broju poslije visokog predstavnika, ponovio Kurt Bassuener, vispreni politički analitičar do čijeg mišljenja drži i State Department i Kongres SAD-a: Vijeća ministara BiH, u postojećoj konstelaciji snaga, neće biti do izbora 2014. Kurt krivicu ne vidi samo u očiglednom razmimoilaženju konceptata "šestorke iz Brčkog" o svemu u ovoj državi, nego i u očiglednom razmimoilaženju konceptata koje ima strani faktor u BiH, Vijeće za implementaciju mira i Evropska unija, koji su podijeljeni (PIC) i željni da prepoznaju napredak i tamo gdje ga nema (EU). "Kad nema pravila, sve je dozvoljeno", objašnjava Kurt, pa na papiru crta tri puta po tri paralelne linije, prve predstavljaju stanje do 2006., druge sadašnje, a treće poželjno.

"Gornja linija je međunarodna zajednica, srednja političari, donja građani. Do 2006. pritisak je išao odzgo prema dolje, prema političarima koji se nisu bojali građana, ali jesu smjena ukoliko zastrane i iskoče iz pravila igre. To je funkcionisalo. Onda se taj pritisak u jednom momentu odlučio prenijeti na građane, da oni budu ti koji pritišću političare, i to je vrijeme strategije povlačenja međunarodne zajednice iz BiH i početka urušavanja pravila. To nije uspijevalo, vidimo danas, jer se političari više ne boje međunarodne zajednice, ali se nisu počeli bojati građana", objašnjava Kurt (nadam se da sam ga vjerno reinterpetirao) i dodaje kako je potrebno napraviti pritisak sa obje strane, i od međunarodne zajednice i od građana. "Ukoliko želite odgovorne politike, stvorite okruženje koje će motivirati odgovornu politiku", završava Kurt naš kafanski razgovor, poslije samog intervjua.

Piše:
Faruk Borić

Moguće je da uskoro nećemo imati ni državnu vladu u tehničkom mandatu. Na putu smo ka dnu, a stranci nam nisu prestali popuštati, već su samo digli ruke od nas

Uzimajući sve to u obzir, nije nikakvo čudo što je šestorka s početka teksta završila u brčanskom ćorsokaku. Dodajući tome činjenicu da je dejtonski sistem sam po sebi faličan i omogućava neodgovorno ponašanje, stanje je još deprimirajuće. A kad se tome doda praksa da se spram Daytona lokalni lideri ponašaju kao spram švedskog stola, a to ohrabre eurokrate, onda je vrijeme da se crvena lampica upali.

Ovih dana učestalo medijima kolaju priče o vanrednim izborima kao mogućem rješenju. Ničim povezani, član Predsjedništva BiH Željko Komšić, lider Naše stranke Dennis Gratz, novinari *Avaza* Fahre Radončića, smatraju kako je izlaz upravo u ponovnom prebrojavanju glasova. Motivi za nisu isti, kao ni argumentacija, ali se to neće desiti jer za to ne postoji ustavna ni zakonska mogućnost, a od OHR-a pod podijeljenim PIC-om se ne može očekivati nametanje izmjene Izbornog zakona BiH. No, kad bi i bilo hipotetski ostvarivo, šta bi se konkretno promijenilo? Ako se vratimo na Kurtove "crstice" – ništa, ili gotovo ništa! Bez obzira na konstelacije snaga, u neka doba bi se desilo da jedan, drugi ili treći "pobjednik" ucjenjuje i uvjetuje. Zbog čega? Nacionalnih interesa? Ne, nego zbog ličnih probitaka skrivenog iza nekog maglovitog interesa.

"Dok ne dotaknemo dno, ali ono bosansko *dno dna*, neće biti pomaka ka gore", reče na marginama jednog skupa jedan informirani optimista, a drugi se nadoveže: "Dok nam stranci ne prestanu popuštati i dok naši političari ne uzmu to za ozbiljno, ništa od nas." Posljednje vijesti pred odlazak novine u štampariju govore kako je Nikola Špirić raspustio sjednicu Vijeća ministara BiH na kojoj je trebalo donijeti odluku o produženju privremenog finansiranja Budžeta BiH. Moguće je da uskoro nećemo imati ni državnu vladu u tehničkom mandatu. Na putu smo ka dnu, a stranci nam nisu prestali popuštati, već su samo digli ruke.

Volio bih da sam neifnormirani pesimist više nego išta na svijetu, ali se bojim da ćemo se ponovno vidjeti 2014. Šta ćemo imati reći jedni drugima, otvoreno je pitanje. ■